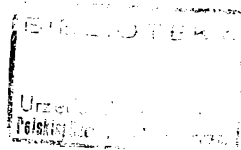

25 września 1929 r.

F16b 39/10

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 10453.

Kl. 47 a¹ 39/10

Brown Lock Nut Company
(Amarillo, Texas, Stany Zjednoczone Ameryki).

Naśrubek zabezpieczony przed odkręcaniem się.

Zgłoszono 26 września 1928 r.

Udzielono 8 maja 1929 r.

Przedmiot niniejszego wynalazku stanowi naśrubek zabezpieczony przed odkręcaniem się. W myśl niniejszego wynalazku naśrubek jest zaopatrzony w część zabezpieczającą, która stanowi część kadłuba naśrubka i zabezpiecza go przed obluźnieniem się. Zabezpieczenie naśrubka według wynalazku niniejszego jest bardzo proste i tanie; nakręcanie naśrubka jest bardzo łatwe i daje się szybko wykonać; naśrubek można w każdej chwili zdjąć bez uszkodzenia gwintu naśrubka lub sworznia nagwintowanego.

Na rysunku przedstawiono dwa przykłady wykonania przedmiotu wynalazku. Oczywiście w przedstawionych odmianach wykonania wynalazku można zmienić pewne szczegóły, nie zmieniając przez to istoty wynalazku.

Fig. 1 przedstawia boczny widok sworznia z naśrubkiem, wykonanym według wynalazku, przyczem naśrubek nie jest dociągnięty; niektóre zaś części naśrubka pokazano w przekroju. Fig. 2 — także widok naśrubka dociągniętego; fig. 3 — widok z góry, odpowiadający fig. 1 i 2; fig. 4 — naśrubek w widoku z boku, fig. 5 — w widoku z góry naśrubek sześcioboczny, wykonany w myśl wynalazku niniejszego; fig. 6 — widok z góry naśrubka w innym wykonaniu, w którym języczek naśrubka, wchodzący w gwint sworznia, mieści się w płaszczyźnie pierścienia, połączanego z naśrubkiem.

Na sworzeń nagwintowany 1 jest nakręcony naśrubek B (fig. 1, 2 i 3). Na jednej z czołowych powierzchni naśrubka B znajduje się wcięcie, wykonane tak, że wytwarza się pierścień C, który jest nieco odchy-

lony od naśrubka *B* (fig. 4). Zewnętrzny koniec pierścienia *C* jest wygięty w miejscu *D* w kształcie litery *U* tak, że koniec *G* pierścienia *C* wystaje nieco poza krawędź otworu naśrubka. Koniec *G* posiada postać języczka klinowego (fig. 1, 2 i 4), który wchodzi w gwint sworznia, przyczem ze sworzniem *I* styka się tylko część klinowa, ponieważ otwór *E* pierścienia *C* jest tak wielki, że sworzeń może być przesuwany przez pierścień zupełnie swobodnie. Przy wkręcaniu w naśrubek sworzeń przesuwa się przez otwór *E* pierścienia *C* i styka się tylko z klinowym języczkiem *G*, który wchodzi w gwint sworznia i przesuwa się w jego zwojach przy obracaniu naśrubka (fig. 1 i 2), przyczem sprężysty ten pierścień odgina się nieco tak, jak to wskazują linie kreskowane *F* na fig. 4.

Jeżeli naśrubek jest bardzo luźny, to ustawia się pod działaniem sprężystego pierścienia *C* nieco pochyło, ponieważ pierścień ten wywiera na naśrubek *B* nacisk, skierowany wdół (fig. 1).

Opisany naśrubek jest zamocowany na sworzniu w każdym położeniu, o ile języczek *G* wszedł w gwint sworznia. W tem położeniu wstrząsy nie mogą obluźnić naśrubka bez względu na to, czy naśrubek jest dociągnięty, jak na fig. 2, czy też jest nakręcony luźno, jak na fig. 1. Jeżeli naśrubek jest dociągnięty mocno, to zabezpieczenie go jest mocniejsze, ponieważ przy dociąganiu naśrubka do płaskiej powierzchni pierścienia *C* odgina się nieco wdół, przyczem języczek klinowy *G* wciska się mocniej w gwint sworznia, a tem samem tarcie języka o gwint sworznia jest większe. Pierścień *C* może być oczywiście odgięty w jedną lub w drugą stronę; jeżeli jest odgięty wdół, to zmienia się tylko kierunek sprężystego oddziaływania pierścienia *C*, lecz działanie to pozostaje bez zmiany.

W wykonaniu według fig. 6 języczek *O* odpowiada klinowemu języczkowi *G* (fig. 1) i mieści się w płaszczyźnie pierścienia *C*.

Języczek *O* wytwarza się w ten sposób, że w pierścieniu *C* ścina się gwint na całym jego obwodzie, pozostawiając go tylko w tem miejscu, które znajduje się naprzeciw miejsca, w którym pierścień łączy się z naśrubkiem, który jest poza tem wykonany tak, jak i naśrubek, opisany poprzednio. Zewnętrzną średnicę gwintu oznaczono literą *I*, wewnętrzną — literą *H*. Języczkowi *O* nadano celowo kształt sierpa, jak to zaznaczono linjami kreskowanymi *J*.

Wcięcie naśrubka, które wykonywa się w celu otrzymania pierścienia *C*, może być tak głębokie, jak wskazują linie kreskowane *K*, *K* albo *M*, *M* na fig. 5. Jeżeli wcięcie dochodzi do linii *M*, *M*, to można przeciąć ten zwój gwintu, który znajduje się naprzeciw miejsca, wyciętego w kształcie litery *U*, przyczem pierścień rygluje mocniej, niż przy zastosowaniu wcięcia, dochodzącego tylko do linii *K*, *K*. Napięcie pierścienia *C* można regulować, zmieniając odpowiednio kształt pierścienia *C* i głębokość wcięcia. Wcięcie wykonywa się w ten sposób, aby grubość pierścienia wzrastała w kierunku jego nasady, to znaczy miejsca połączenia z naśrubkiem.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Naśrubek zabezpieczony przed odkręcaniem się, znamienny tem, że jest zaopatrzony we wcięcie, przebiegające w zasadzie równoległe do czołowej powierzchni naśrubka, wskutek czego wytwarza się sprężysty pierścień (*C*), połączony z naśrubkiem i wyposażony w języczek (*G*), względnie (*O*), wchodzący w gwint sworznia.

2. Naśrubek według zastrz. 1, znamienny tem, że języczek (*G*) względnie (*O*), jest umieszczony średnicowo przeciwległe do miejsca, w którym pierścień (*C*) łączy się z naśrubkiem (*B*).

3. Naśrubek według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że języczek (*G*) tworzy część naśrubka (*D*), wygięta w kształcie litery *U*.

4. Naśrubek według zastrz. 1 — 3, znamieny tem, że grubość pierścienia (C) rośnie w kierunku jego nasady, to znaczy miejsca, w którym pierścień ten łączy się z naśrubkiem (B).

5. Naśrubek według zastrz. 1 — 4, znamieny tem, że otwór (E) pierścienia (C)

posiada większą średnicę od sworznia na-gwintowanego.

Brown Lock Nut Company.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

